

32005F0212

L 68/49

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

15.3.2006

**DECIZIA-CADRU 2005/212/JAI A CONSILIULUI
din 24 februarie 2005**

privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 29, articolul 31 alineatul (1) litera (c) și articolul 34 alineatul (2) litera (b),

având în vedere inițiativa Regatului Danemarcei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European,

întrucât:

(1) Criminalitatea organizată transfrontalieră urmărește, în principal, scopuri lucrative. Pentru a preveni și combate eficient acest gen de criminalitate, eforturile trebuie concentrate pe depistarea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea produselor având legătură cu infracțiunea. Cu toate acestea, aceste operațiuni sunt dificil de realizat, printre altele, datorită diferențelor existente între legislațiile statelor membre în acest domeniu.

(2) În concluziile reuniunii sale de la Viena din decembrie 1998, Consiliul European a solicitat întărirea eforturilor UE de combatere a criminalității organizate internaționale în conformitate cu un plan de acțiune privind modalitățile optime de punere în aplicare a dispozițiilor Tratatului de la Amsterdam într-un spațiu de libertate, securitate și justiție ⁽²⁾.

(3) În conformitate cu alineatul (50) litera (b) din Planul de acțiune de la Viena, în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Amsterdam, dispozițiile de drept intern care reglementează sechestrul și confiscarea produselor având legătură cu infracțiunea trebuie îmbunătățite și apropiate, luând în considerare drepturile terților de bună credință, în cazul în care este necesar.

(4) Alineatul (51) al concluziilor Consiliului European de la Tampere din 15-16 octombrie 1999 subliniază faptul că în centrul criminalității organizate se află spălarea banilor, și aceasta trebuie eradicată oriunde se produce, iar Consiliul European este hotărât să asigure adoptarea de măsuri concrete pentru identificarea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea produselor având legătură cu infracțiunea. Consiliul European solicită, de asemenea, la alineatul (55), apropierea dispozițiilor de drept material și procedural în materie penală referitoare la spălarea banilor (în special în ce privește identificarea, înghețarea și confiscarea fondurilor).

(5) În conformitate cu Recomandarea 19 din Planul de acțiune 2000 intitulat „Prevenirea și controlul criminalității organizate: o strategie a Uniunii Europene pentru începutul noului mileniu”, care a fost adoptat de Consiliu la 27 martie 2000 ⁽³⁾, ar trebui să se analizeze eventuala necesitate de adoptare a unui instrument care, luând în considerare cele mai bune practici din statele membre și cu respectarea corespunzătoare a principiilor fundamentale de drept, să prevadă posibilitatea introducerii în dreptul penal, civil sau fiscal, după caz, a unei reduceri a sarcinii probei în ceea ce privește sursa bunurilor deținute de o persoană condamnată pentru o infracțiune ce are legătură cu criminalitatea organizată.

(6) În conformitate cu articolul 12 privind confiscarea și sechestrarea din Convenția ONU din 12 decembrie 2000 împotriva criminalității organizate transnaționale, statele părți pot analiza posibilitatea de a solicita autorului unei infracțiuni să demonstreze originea licită a unor produse presupuse având legătură cu infracțiunea sau a altor bunuri care ar putea face obiectul unei confiscări, în măsura în care această solicitare este conformă cu principiile dreptului lor intern și cu natura procedurii judiciare.

(7) Toate statele membre au ratificat Convenția din 8 noiembrie 1990 a Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor având legătură cu infracțiunea. Unele state membre au prezentat declarații cu privire la articolul 2 al convenției privind confiscarea, astfel încât să nu fie obligate să confişte decât produsele având legătură cu un anumit număr de infracțiuni specificate.

(8) Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului ⁽⁴⁾ cuprinde dispoziții referitoare la spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii. În conformitate cu prezenta decizie-cadru, statele membre sunt, de asemenea, obligate să nu formuleze și nici să nu mențină rezerve în ce privește dispozițiile Convenției Consiliului Europei privind confiscarea, în cazul în care infracțiunea se pedepsește o pedeapsă privativă de libertate sau cu o măsură de siguranță cu o durată maximă mai mare un an.

(9) Instrumentele care există în acest domeniu nu au contribuit în mod suficient la asigurarea unei cooperări transfrontaliere eficace în materie de confiscare, întrucât un număr de state membre nu sunt încă în măsură să confişte produsele având legătură cu toate infracțiunile pedepsite cu pedepse privative de libertate cu o durată mai mare un an.

⁽¹⁾ JO C 184, 2.8.2002, p. 3.

⁽²⁾ JO C 19, 23.1.1999, p. 1.

⁽³⁾ JO C 124, 3.5.2000, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 182, 5.7.2001, p. 1.

(10) Scopul prezentei decizii-cadru este acela de a garanta că toate statele membre dispun de norme eficiente în materie de confiscare a produselor având legătură cu infracțiunea, *inter alia*, în ceea ce privește sarcina probei privind sursa bunurilor deținute de o persoană condamnată pentru o infracțiune având legătură cu criminalitatea organizată. Prezenta decizie-cadru este asociată unei propuneri daneze de decizie-cadru privind recunoașterea reciprocă în cadrul Uniunii Europene a deciziilor referitoare la confiscarea produselor având legătură cu infracțiunea și la partajarea bunurilor, care este prezentată simultan.

(11) Prezenta decizie-cadru nu împiedică un stat membru să aplice propriile principii fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil, în special prezumția de nevinovăție, drepturile de proprietate, libertatea de asociere, libertatea presei și libertatea de exprimare în alte mijloace de informare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE-CADRU:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei decizii-cadru:

- „produs” înseamnă orice avantaj economic obținut din infracțiune. Acest avantaj poate consta din bunuri de orice natură, astfel cum sunt definite la liniuța următoare;
- „bun” înseamnă un bun de orice natură, corporal sau incorporeal, mobil sau imobil, precum și actele juridice sau documentele care atestă un titlu sau un drept asupra unui astfel de bun;
- „instrument” înseamnă orice obiect utilizat sau destinat a fi utilizat, în orice mod, în tot sau în parte, pentru săvârșirea uneia sau mai multor infracțiuni;
- „confiscare” înseamnă o pedeapsă sau o măsură dispusă de o instanță în urma unei proceduri în legătură cu o infracțiune sau infracțiuni, având ca rezultat depozitarea definitivă de bunul respectiv;
- „persoană juridică” înseamnă o entitate având acest statut în temeiul dreptului intern aplicabil, cu excepția statelor sau altor entități publice în exercițiul prerogativelor lor de putere publică și a organizațiilor internaționale publice.

Articolul 2

Confiscare

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-i permite acestuia să confişte, în totalitate sau în parte, instrumentele și produsele care sunt rezultatul unei infracțiuni, care se pedepsesc cu o pedeapsă privativă de libertate cu o durată mai mare de un an, sau bunurile de o valoare corespunzătoare acestor produse.

(2) În ceea ce privește încălcările de natură fiscală, statele membre pot recurge la alte proceduri decât cele penale pentru a-l depozeda pe autor de produsele având legătură cu infracțiunea.

Articolul 3

Atribuții de confiscare sporite

(1) Fiecare stat membru ia cel puțin măsurile necesare care să-i permită, în condițiile prevăzute la alineatul (2), să confişte în totalitate sau în parte bunurile deținute de o persoană condamnată pentru o infracțiune

(a) comisă în cadrul unei organizații criminale, astfel cum este definită în Planul de acțiune 98/733/JAI din 21 decembrie 1998 privind incriminarea participării la o organizație criminală din statele membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾, în cazul în care infracțiunea este prevăzută de:

- Decizia-cadru 2000/383/JAI a Consiliului din 29 mai 2000 privind consolidarea, prin sancțiuni penale și de altă natură, a protecției împotriva falsificării, cu ocazia introducerii monedei euro ⁽²⁾;
- Decizia-cadru 2001/500/JAI a Consiliului din 26 iunie 2001 privind spălarea banilor, identificarea, urmărirea, înghețarea, sechestrarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunii ⁽³⁾;
- Decizia-cadru 2002/629/JAI a Consiliului din 19 iulie 2002 privind combaterea traficului de persoane ⁽⁴⁾;
- Decizia-cadru 2002/946/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2002 privind consolidarea cadrului penal pentru a preveni facilitarea intrării, tranzitului și șederii neautorizate ⁽⁵⁾;
- Decizia-cadru 2004/68/JAI a Consiliului din 22 decembrie 2003 privind combaterea exploatarei sexuale a copiilor și a pornografiei infantile ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ JO L 351, 29.12.1998, p. 1.

⁽²⁾ JO L 140, 14.6.2000, p. 1.

⁽³⁾ JO L 182, 5.7.2001, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 203, 1.8.2002, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 328, 5.12.2002, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 13, 20.1.2004, p. 44.

- Decizia-cadru 2004/757/JAI a Consiliului din 25 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor minime privind elementele constitutive ale infracțiunilor și sancțiunile aplicabile în domeniul traficului ilicit de droguri ⁽¹⁾;
- (b) care este prevăzută de Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului ⁽²⁾,
- cu condiția ca infracțiunea vizată de deciziile-cadru menționate anterior,
- în cazul în care nu privește spălarea de bani, să se pedepsească cu o pedeapsă privativă de libertate maximă cu o durată de cel puțin 5 până la 10 ani;
- în cazul în care privește spălarea de bani, să se pedepsească cu o pedeapsă privativă de libertate maximă cu o durată de cel puțin 4 ani;
- și ca infracțiunea să fie de natură să genereze câștiguri financiare.

(2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-i permite acestuia ca, în temeiul prezentului articol, să confişte cel puțin:

- (a) în cazul în care o instanță națională este convinsă pe deplin, pe baza unor fapte specifice, că bunurile respective sunt rezultatul unor activități infracționale desfășurate de persoana condamnată în cursul unei perioade anterioare condamnării pentru infracțiunea prevăzută la alineatul (1) care este considerată rezonabilă de către instanță, având în vedere împrejurările cauzei, sau, alternativ;
- (b) în cazul în care o instanță națională este convinsă pe deplin, pe baza unor fapte specifice, că bunurile respective sunt rezultatul unor activități infracționale similare desfășurate de persoana condamnată în cursul unei perioade anterioare condamnării pentru infracțiunea prevăzută la alineatul (1) care este considerată rezonabilă de către instanță, având în vedere împrejurările cauzei, sau, alternativ;
- (c) în cazul în care se stabilește că valoarea bunurilor este disproporționată în raport cu veniturile legale ale persoanei condamnate și o instanță națională este convinsă pe deplin, pe baza unor fapte specifice, că bunurile respective sunt rezultatul unor activități infracționale desfășurate de persoana condamnată.
- (3) De asemenea, fiecare stat membru poate avea în vedere luarea măsurilor necesare pentru a-i permite acestuia să confişte, în tot sau în parte, în conformitate cu condițiile prevăzute la alineatele (1) și (2), bunurile obținute de asociații persoanei respective și a bunurilor transferate unei persoane juridice asupra căreia persoana respectivă exercită, fie acționând de una singură, fie în colaborare cu asociații săi, o influență determinantă. Aceste dispoziții sunt valabile și în cazul în care persoana respectivă primește o parte importantă din veniturile persoanei juridice.

(4) Statele membre pot recurge și la alte proceduri decât cele penale pentru a-l depozeda pe autor de respectivele bunuri.

Articolul 4

Căi de atac

Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a asigura ca părțile afectate de măsurile prevăzute la articolele 2 și (3) au la dispoziție căi de atac efective pentru apărarea drepturilor lor.

Articolul 5

Garanții

Prezenta decizie-cadru nu are ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor fundamentale, inclusiv în ce privește prezumția de nevinovăție, astfel cum sunt consacrate la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Articolul 6

Punere în aplicare

(1) Statele membre iau măsurile necesare aducerii la îndeplinire a prezentei decizii-cadru până la 15 martie 2007.

(2) Statele membre transmit Secretariatului General al Consiliului și Comisiei, până la 15 martie 2007, textele dispozițiilor care transpun în dreptul intern obligațiile care decurg din prezenta decizie-cadru. În conformitate cu un raport întocmit pe baza acestor informații și a unui raport în scris din partea Comisiei, Consiliul verifică, până la 15 iunie 2007, în ce măsură statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei decizii-cadru.

Articolul 7

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie-cadru intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 24 februarie 2005.

Pentru Consiliu

Președintele

N. SCHMIT

⁽¹⁾ JO L 335, 11.11.2004, p. 8.

⁽²⁾ JO L 164, 22.6.2002, p. 3.